

N:o 30.

Ank till Riksd. Kansli den 5 Mars 1877, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Riksdagens år 1876 församlade revisorers berättelse om verkställd granskning af de under Kongl. Kommerskollegii förvaltning ställda fonder och medel.

(R. A.)

Utaf ofvan nämnda till Stats-Utskottet remitterade berättelse har Utskottet inhemtat, att revisorerne granskat räkenskaperna för år 1875 öfver manufakturdiskontfonden, manufaktur-, tull- och beslags- samt Eskilstuna fristadsmedlen, äfvensom anslagen till reseunderstöd åt fabriks- och handtverksarbetare samt bergsbruksidkare, jemte de särskilda anslagen till godtgörande af svenske och norske konsulers utgifter dels för nödstäldt svenskt sjöfolks och dels för andra medellösa svenska undersåters understöd och hemförskaffande.

Beträffande manufakturdiskontfonden upplysa revisorerne, att, till följd af Kongl. Maj:ts i nådigt bref till Kommerskollegium af den 7 November 1873 meddelade föreskrift, att den slutliga inbetalningen af de under år 1874 förfallna diskontlånen skulle vara verkställd den 30 Juni 1875, *samtliga* diskontlån blifvit under år 1875 till manufakturdiskontfonden inbetalda; och har i sammanhang med nämnda föreskrift af Kongl. Maj:t förklarats, att från och med 1874 års början så kallade diskontlån icke vidare få från manufakturdiskontfonden utgifvas.

Vid granskning af räkenskaperna öfver samtliga ofvan nämnda fonder och medel hafva revisorerne icke funnit anledning till anmärkning, hvilket Utskottet härmed får för Riksdagen anmäla.

Deremot hafva revisorerne i fråga om de allmänna bestämmelser, som vid utbetalning af ofvan omförmälda reseunderstöd åt fabriks- och handtverksarbetare iakttagits, funnit anledning till följande framställning.

Såsom allmänt stadgande hade Kongl. Kommerskollegium den 1 April 1864 bestämt, att till en och hvar af de personer, som hugnats med understöd af ifrågavarande beskaffenhet, skulle vid anmälan utbetalas tre fjerdedelar af det beviljade beloppet, hvaremot den återstående fjerdedelen borde innehållas till dess vederbörande, efter återkomsten till fäderneslandet, med föreskrifven reseberättelse till Kommerskollegium inkommit, dock att jemväl denna återstod af anslaget finge utgifvas till den, som för densamma stält sådan säkerhet, kollegium kunde finna skäligt godkänna.

Af räkenskaperne hade, på sätt revisorerne nu meddela, framgått, att af de beviljade anslagen till reseunderstöd åt fabriks- och handtverksarbetare för hvart och ett af åren 1861 och 1864 samt 1866—1875 balanserades större och mindre belopp, uppgående vid 1875 års slut till en sammanlagd summa af 7,472 kronor 3 öre, och då dessa belopp bestode af sådana andelar af de beviljade understödsmedlen, hvilka jemlikt ofvan omförmälda föreskrift innehållits på grund deraf att understödstagaren ej afgifvit föreskrifven reseberättelse, har det syntts revisorerne som om nu gällande stadganden rörande villkoren för utbekommande af ifrågavarande slags understöd ej vore tillfyllestgörande.

I sitt, jemlikt nådig remiss, öfver berörda framställning afgifna underdåniga utlåtande anför Kongl. Kommerskollegium, att den af revisorerne anmärkta omständigheten icke i och för sig torde få anses såsom bevis för att det anförda stadgandet rörande villkoren för utbekommande af i fråga varande slags understöd icke skulle vara tillfyllestgörande. Den balanserade summan, 7,472 kronor 3 öre, hade under den till utlåtandets afgifvande i November 1876 förflutna delen af nämnda år minskats med 1,400 kronor, som till vederbörande i föreskrifven ordning kunnat utbetalas. Af denna senare summa, som utgått till femton personer, tillhörde 100 kronor anslaget för år 1872, 300 kronor 1873 års anslag, 325 kronor 1874 års anslag samt 675 kronor anslaget för nästlidna år 1875; och visade sig häraf att yrkesarbetaren icke sällan kvarblefve i utlandet en längre tid. Emellertid har kollegium funnit det icke vara lämpligt, att den, som undfått reseunderstöd af nu ifrågavarande beskaffenhet, under en obestämd tid vore berättigad att utbekomma den del af detsamma, som, enligt nu gällande stadganden, vore innestående intill dess den föreskrifna reseberättelsen aflemnats; och kollegium ämnade därför vid afgifvande af underdånigt förslag till fördelande af ofta berörda anslag för år 1877 hos Kongl. Maj:t göra den

underdåniga framställning, som i detta afseende kunde finnas vara af omständigheterna påkallad.

Då således en åtgärd i det syfte, revisorerne med sin omförmälda framställning afsett, är af vederbörande att förvänta, hemställer Utskottet, att Riksdagen må härvid låta bero.

Stockholm den 5 Mars 1877.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

N:o 31.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Mars 1877, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående beviljande af statsbidrag för ny tomtreglering i Strömstad i följd af den staden senast öfvergångna brand.

(R. A.)

Vid den eldsvåda, som natten emellan den 7 och 8 Augusti sistlidna år öfvergick staden Strömstad, ödelades dess bäst bebyggda del, upptagande en tredjedel af stadens hela areal. Derefter hafva uti en till Kongl. Maj:t genom Dess Befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län insänd skrift nämnde stads fullmäktige framhållit, hurusom, utom den